

Sonja Kaiblinger
Tulipány a vysnívaní princovia

Originál *Tulpen und Traumprinzen; verliebt in Serie, Folge 3*. vydalo vydavateľstvo Loewe Verlag GmbH, Bindlach, Germany, 2016
Lic. Agentur Dr. Ivana Beil, Schollstr. 1, D-69469 Weinheim
Copyright © Loewe Verlag GmbH, Bindlach, 2016
ISBN: 978-3-7855-7880-3 (Loewe)

Preklad Silvia Ivanidesová
Vydalo vydavateľstvo FRAGMENT v roku 2019 v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o., so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika
Číslo publikácie 1 995
Redakčná a jazyková úprava Petra Kýšková
Zodpovedná redaktorka Tatiana Floreková
Technická redaktorka Jana Urbanová
Sadzba Grafické a DTP studio Albatros Media, Petra Krušberská
Tlač D.R.J. TISKÁRNA RESL, s. r. o., Náchod
1. vydanie

Objednávky kníh:
www.albatrosmedia.sk
eshop@albatrosmedia.sk
tel. č.: 02/4445 2046

© Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2019. Všetky práva sú vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.
Translation © Silvia Ivanidesová, 2019

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

ISBN 978-80-566-1206-4

ALBATROS MEDIA

1

Ak som niečo vedela, potom toto: dni, keď mi šišky v Cukrárni u Bennyho nechutili, boli fakt zlé dni. Doteraz boli v mojom živote také dva: prvý, keď mi mama oznámila, že sa rozvedie s ockom, lebo on chce začať nový život na okraji mesta so svojou milovanou Gertrudou. Bol to pre nás šok. V ten druhý deň som sa predtým niekde otráвила jedlom.

A potom tu bol dnešok. Dnes som nemala chuť nielen na šišky, ale ani na ľudí. V tento večer som si priala iba jediné – zamknúť sa niekde v úplnej tme a počkať tam tak dlho, kým sa môj žalostný stav sám od seba nezlepší.

Ibaže v takej miliónovej metropole ako New York je človek zriedka sám. Ani v našom byte, kam sa každú chvíľu mohla vrátiť mama zo svojho záhadného rande, ani niekde na verejnosti. Človek sa nemohol ani potajomky utiahnuť do kanála, lebo aj v podzemí bolo plno robotníkov a plno potkanov. New York bol pre ľudí so zlomeným srdcom skutočne nočnou morou.

„Haló, je niekto doma?“ zastonala Deborah, pritísila sa ku mne a necítlivo mi poklopala po čele. „Abby, prestaň pohľadom vypaľovať diery do vzduchu a hovor s nami. Do zajtra musíme niečo vymyslieť a postarať sa, aby Jasper v nasledujúcom diele nevyšiel na pódium a nevytáral hanebné rodinné tajomstvo Ashworthovcov.“ Hrubo som ju od seba odstrčila, ale to mojej sestre nezabránilo,

aby mi ďalej liezla na nervy. „Došľaka, stále nemôžem uveriť, že náš superdarebák DeWitt je Jasperov biologický otec. To je zvrst starwarských rozmerov!“ Pokúsila sa o grimasu Dartha Vadera, ktorá jej však vôbec nevyšla (v skutočnosti ukázala iba komickú dvojité bradu), a mechanickým hlasom zamrmala: „Jasper, som tvoj otec.“

„Fakt si práve povedala *starwarských rozmerov*, Deborah?“ skočila jej do reči moja priateľka Morgan, ktorá sedela oproti nám a chlipkala mliečny kokteil s príchutou Oreo sušienok. „Čo je to za slovo, prosím pekne? Je vôbec v slovníku?“

Deborah sa hašterivo nahla ponad stôl. „Chceš mi vari *ty* vysvetlovať, ktoré slová sa nachádzajú v slovníku, slečna Bláznivá, Ultracoolová a Megahypergigasuper...?“

„Stačilo! Takto sa ďalej nedostaneme, dámy,“ prerušila ich teta Gladys svojou nespochybniteľnou autoritou, ktorú človek jednoducho musel rešpektovať. Hneď po mojom premiestnení späť mi teta Gladys poslala esemesku a navrhla stretnutie v Cukrárni u Bennyho, aby sme spolu popremýšľali o tom, čo máme ďalej robiť, aby sme seriál zastavili.

Úprimne povedané, nemala som vôbec chuť premýšľať. V posledných dňoch som premýšľala priveľa. O absurdnej situácii, v ktorej som sa nachádzala. O tom, že ma vďaka neznámemu televíznemu technikovi Horatiovi Eversmithovi deň čo deň o deväťnásť vtiahne akási kozmická mágia do čudného paralelného sveta. Do sveta, ktorý funguje podľa seriálových zákonov a z ktorého sa môžem vyslobodiť iba vtedy, keď sa mi podarí vyčarovať happyend.

Čo bolo nemožné, len tak mimochodom. Lebo v *Ashworth Parku* vznikala každý deň nová dráma *starwarských rozmerov*, ako by povedala Deborah. Napríklad najnovší zlatý kliniec, ohurujúce

odhalenie: Jasper Ashworth, mladší syn rodiny, nie je v skutočnosti syn lorda Ashwortha, ale Dartha Vadera. Ehm, DeWitta. Priznávam, nie je medzi nimi veľký rozdiel až na chýbajúci svetelný meč a extra dávku pomády vo vlasoch. Rozhodne to ponúka dosť pušného prachu na celú ďalšiu sériu.

„Veď dobre, Gladys, už spolu opäť vychádzame.“ Deborah očividne nakrátko prerušila svoj večný rozkol s Morgan. „No ako máme nájsť nejaké riešenie, keď kľúč k dráme sedí v kúte s kapucňou na hlave ako kôpka nešťastia, obhrýza si nechty a oberá zo svojej šišky cukrové perličky? V porovnaní s Abby vyzerajú sviežejšie aj zhúlení feťáci spreď stanice Grand Central.“

Ďakujem pekne. Na tento milý komentár o svojom výzore som nereagovala, hoci by som sestre rada šmarila šišku do tváre. Po prvé preto, lebo mi tentoraz nenapadla žiadna trefná odpoveď, a po druhé, lebo asi mala pravdu. Ešte vždy som mala oblečené šaty s ľaliami, ktoré som dostala na predvolebnú párty na radnici v Ashworth Parku a ktoré páchli potom a tukom zo šišiek. Po návrate do New Yorku som si na ne prehodila ockovu vytáhanú mikinu s nápisom newyorskej polície, ktorá mala tú obrovskú výhodu, že bola taká veľká, až sa v nej človek stratil a dokonca aj v New Yorku sa mohol stať trochu neviditeľným.

„Nechaj ju na pokoji,“ zastala sa ma Morgan. „Nechápete to? Abby teraz nedokáže myslieť. Jasper jej práve zlomil srdce. Mala by právo na to, aby si na hlavu natiahla deku a utápala sa v čistej sebaľútosti, ale nerobí to. Je silná. Ukáž trochu rešpektu, Deborah.“

Okamžite som sa trochu prebrala k životu. „To je totálna blbosť. Prečo by som sa mala trápiť? Vari preto, lebo ma Jasper Ashworth najprv pobozkal a potom svojmu sprostému superdarebákemu otcovi povedal, že preňho nič neznamenám?“ zvolala som a hneď

som zacítila, ako sa mi do očí tisnú slzy a nemôžem tomu nijako zabrániť.

Paráda. Plakať na verejnosti je asi to najtrápnejšie, čo sa človeku môže stať. Ako dobre, že tu dnes nebol Bláznivý Fred, strelený majiteľ cukrárne. Zvyčajne sa neustále zaujímal o témy rozhovorov svojich zákazníkov a aj za vanilkovými omáčkami dobre počul, o čom sa rozprávame. Našťastie nebolo vidno ani nikoho z našej školy. To bola jediná výhoda, keď človek chodil do školy na nóbl Manhattane, ale býval v oblasti nanajvýš pre strednú triedu.

„Je to v pohode, Abby, zlatko.“ Morgan si sadla vedľa mňa a objala ma. „Zabuchnúť sa do seriálovej hviezdy nie je žiadna hanba. Aj mne sa to už stalo.“

Nadvihla som jedno obočie. „Ach, fakt?“

Morgan prikývla. „Celé dva týždne som bola ako blázon zamilovaná do toho blondávého krásavca z *Gossip Girl*. Veď vieš, toho týpka, ktorý sa páčil Blake Lively a ktorý sa potom lepil na jej priateľku Leighton Meester. Je mi trochu trápne to priznať, ale je to tak. Takže ti veľmi dobre rozumiem.“

„Veľká vďaka, Morgan,“ odvetila som meravo. Nechcela som byť nevraživá a Morgan nemohla za to, že Jasper je idiot a ja sa chcem utiahnuť do newyorských kanálov, ale túto historku nebolo možné porovnávať s mojou situáciou. Iba ak v prípade, keby kozmická kliatba premiestňovala Morgan do seriálu *Gossip Girl* a v ňom jej ten blondávý krásavec jasne vyznal lásku a potom sa rozhodol, že jeho plán zničiť otca, ktorý ho vychoval, je dôležitejší než ona. Nie. Toto porovnanie pokrivkávalo.

„Povedz, Abby, aké to vlastne bolo? Pobožkať Jaspera?“ chcela teraz vedieť Morgan. „Bolo to celkom okej? Alebo to bol jeden z tých špeciálnych bozkov, ktoré zasiahnu človeka až po prsty na nohách a pri ktorých sa mu začne točiť hlava?“